

ikke faa, hvis Ægtefolk træffer saadanne Bestemmelser. Alle-
 rede derfor er det af Betydning at slaa fast, at en saadan
 Ægtepagt kan omfatte ogsaa de andre nævnte Forhold, og at
 dette kan ske uden kongelig Stadfæstelse. Dette med konge-
 lig Stadfæstelse har allerede nu ikke meget at sige, da man
 antager, at disse Ægtepagter paa Formuens Omraade er gyl-
 dige uden kongelig Stadfæstelse, undtagen med Hensyn til
 Hustruens Myndighed, og i den Henseende gør vi ingen For-
 andring. Jeg siger altsaa, at man allerede kender Ægtepagter
 nu, men naar vi desuagtet har ment at burde gaa til at fore-
 skrive, at det skal være tvungent, er det for at gøre dem saa
 almindelige som muligt. Vi forudser ganske vist, at mange
 og vel de fleste, der vil indgaa Ægteskab, vil nøjes med en
 Erklæring om, at de henholder sig til den gældende Lovgivning
 og underkaster sig dens Bestemmelser maaske med en enkelt
 Afgivelse paa et eller andet Punkt, og det har vi ogsaa aabnet
 Adgang til, idet der skal gives dem, der ønsker at give en
 kort Erklæring med det samme, Lejlighed dertil for Sogne-
 fogden eller, hvem det nu er. Vi tror dog, at dette Paabud
 har sin Betydning, idet det tvinger alle til at *tænke* over, hvor-
 ledes deres Stilling vil blive under Ægteskabet, medens det
 er Tid. Nu er det sikkert saa, at vel næppe en af Hundrede
 Kvinder, der skal til at indgaa Ægteskab, aner, hvad hun
 gaar ind til, eller drømmer om, at naar hun gør det, som
 Samfundet dog anser for hendes første og vigtigste Pligt, gifter
 sig for at blive Hustru og Moder, er det saa langt fra, at
 hun bliver kælet for af Lovgivningen, at hun tværtimod stilles
 ganske retløs, ikke for sin egen Person, men for det, der
 maaske kan være hende dyrebarere end hendes egen Person,
 navnlig Børnene. Hvor mange, siger jeg, tænker over det
 nu! Vi vil foranledige, at de kommer til at tænke derover,
 og vi ser dertil ikke noget bedre Middel end det, vi har fore-
 slaaget. — Naar man gaar ud fra, at dette skal være den al-
 mindelige Regel, bør man selvfølgelig ogsaa hjælpe til ved at
 foreslaa, at Ægtepagter er stempelfri og kan tinglyses uden
 Betaling, og det bør man ogsaa af en anden Grund vedtage,
 nemlig fordi man bør fastholde, at det egentlig er Lovgivnings-
 magtens Pligt selv at skabe en retfærdig Lov, saaledes at Folk
 var fri for gennem Ægtepagter at have den Ulejlighed selv
 at skabe sig den. Men saa længe man ikke fra Lovgivnings-
 magtens Side har fritaget Ægtefællerne for denne Byrde, bør
 man imødekomme dem ved at fritage dem for Udgifter i den
 Anledning, saa vidt det staar til Lovgivningsmagten at gøre
 det. — Dette er, hvad jeg mener, det er nødvendigt paa dette
 Tidspunkt at sige til Forklaring af det Lovforslag, jeg herved